

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องรายรับและรายจ่ายของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภายใต้โครงการเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารายรับและรายจ่ายของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เข้าร่วมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

การศึกษานี้ทำโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างของการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 360 ราย โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ตามสาขาวิชาที่ศึกษา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งประกอบด้วย คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และวิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ซึ่งประกอบด้วย คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย คณะมนุษยศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะจิตรศิลป์ คณะสังคมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะการสื่อสารมวลชน คณะรัฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยซึ่งคำนวณหาจากค่ากึ่งกลางของช่วงอันตรภาคชั้นที่มีความถี่ในการเลือกของผู้ตอบแบบสอบถามสูงสุด

สรุปผลการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องรายรับและรายจ่ายของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภายใต้โครงการเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จะสรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามรายรับและประเภทของรายจ่ายส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

จากกลุ่มตัวอย่าง 360 ราย มาจากกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 126 ราย กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ 108 ราย และสาขาสังคมศาสตร์ 126 ราย

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี ร้อยละ 75.40 รองลงมาคือ อายุ 18 ปี ร้อยละ 21.43 ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 41.27 รองลงมาคือต่างจังหวัดในภาคเหนือ ร้อยละ 34.13 ส่วนใหญ่มีบิดา-มารดา เป็นผู้อุปการะทางการเงิน ร้อยละ 71.43 รองลงมาคือบิดาหรือมารดา ร้อยละ 20.63 ส่วนใหญ่ผู้อุปการะทางการเงินประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ร้อยละ 26.98 รองลงมาคือ รับจ้าง ร้อยละ 25.40 ส่วนใหญ่ผู้อุปการะทางการเงินมีรายรับอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 41.27 รองลงมาคือ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 32.54

นักศึกษากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี ร้อยละ 77.78 รองลงมาคือ 18 ปี ร้อยละ 12.04 ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดในภาคเหนือ ร้อยละ 53.70 รองลงมาคือ จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 35.19 ส่วนใหญ่มีบิดา-มารดา เป็นผู้อุปการะทางการเงิน ร้อยละ 82.41 รองลงมาคือบิดาหรือมารดา ร้อยละ 13.89 ส่วนใหญ่ผู้อุปการะทางการเงินประกอบอาชีพ รับจ้าง ร้อยละ 28.70 รองลงมาคือเกษตรกรรม ร้อยละ 26.85 ส่วนใหญ่ผู้อุปการะทางการเงินมีรายรับอยู่ในช่วง 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 42.59 รองลงมาคือ 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 33.33

นักศึกษากลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ ส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี ร้อยละ 76.98 รองลงมาคือ อายุ 18 ปี ร้อยละ 14.29 ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดในภาคเหนือ ร้อยละ 47.62 รองลงมาคือ จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 38.10 ส่วนใหญ่มีบิดา-มารดา เป็นผู้อุปการะทางการเงิน ร้อยละ 78.57 รองลงมาคือบิดาหรือมารดา ร้อยละ 14.29 ส่วนใหญ่ผู้อุปการะทางการเงินประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ร้อยละ 28.57 รองลงมาคือรับจ้าง ร้อยละ 27.78 ส่วนใหญ่ผู้อุปการะทางการเงินมีรายรับอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 56.35 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 20.63

ส่วนที่ 2 รายรับที่ได้รับจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและรายรับอื่นๆ ของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

พบว่า นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีรายรับที่ได้รับจากผู้อุปการะทางการเงินโดยเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ตอบแบบสอบถามในสาขาสังคมศาสตร์

สำหรับรายรับที่ได้จากการทำงานพิเศษ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีรายรับที่ได้จากการทำงานพิเศษ เนื่องจากส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานพิเศษ จึงไม่มีรายรับในส่วนนี้

และนักศึกษาทุกคนที่ตอบแบบสอบถาม มีรายรับที่ได้รับจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเท่ากันทุกคน

ส่วนที่ 3 รายจ่ายของผู้ตอบแบบสอบถาม

หมวดที่ 1 รายจ่ายส่วนตัวที่เกี่ยวกับการศึกษานอกเหนือจากส่วนที่ทางมหาวิทยาลัยเรียกเก็บ ได้แก่ ค่าตำราที่ใช้ในการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษาทุกประเภท ค่าทำรายงานและโครงการงาน ค่าถ่ายเอกสาร รายจ่ายเกี่ยวกับเครื่องแบบชุดฝึกงานและชุดที่ใช้ในการศึกษาภาคปฏิบัติ รายจ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมพิเศษ และรายจ่ายอื่นๆ เกี่ยวกับการศึกษา

พบว่า นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีรายจ่ายในหมวดนี้โดยรวมสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีรายจ่ายค่าตำราที่ใช้ในการศึกษา รายจ่ายเกี่ยวกับเครื่องแบบชุดฝึกงานและชุดที่ใช้ในการศึกษาภาคปฏิบัติ และรายจ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมพิเศษ โดยเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ นอกจากจะใช้หนังสือเรียนที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดแล้ว ยังมีบางส่วนที่ซื้อหาหนังสือภายนอกเพื่อประกอบการศึกษาเพิ่มเติม ทำให้มีรายจ่ายส่วนนี้มาก ซึ่งนักศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ส่วนใหญ่จะได้รับหนังสือมาจากพี่รหัส มีเพียงบางวิชาที่ต้องซื้อเอง ทำให้มีรายจ่ายไม่มากเท่ากับนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ในส่วนของรายจ่ายเกี่ยวกับเครื่องแบบชุดฝึกงานและชุดที่ใช้ในการศึกษาภาคปฏิบัตินั้น นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ไม่มีรายจ่ายในส่วนนี้เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีการศึกษาภาคปฏิบัติ และยังไม่มีการฝึกงาน ในส่วนของรายจ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมพิเศษ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพให้ความสำคัญกับกิจกรรมมาก อาจเป็นเพราะได้รับการปลูกฝังจากรุ่นพี่ จึงทำให้มีรายจ่ายส่วนนี้มากกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์

นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีรายจ่ายค่าถ่ายเอกสาร โดยเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต้องมีการค้นคว้าเพิ่มเติมมาก จึงมีสัดส่วนการถ่ายเอกสารที่มาก ซึ่งในส่วนของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จะมีรายจ่ายในสัดส่วนเดียวกัน

สำหรับรายจ่ายเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์การศึกษาทุกประเภท และค่าทำรายงานและโครงการงาน นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีสัดส่วนที่เท่ากัน และมากกว่า นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีการซื้ออุปกรณ์การศึกษา

ที่มีราคาแพง เช่นเครื่องคำนวณทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งนักศึกษากลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ จึงมีรายจ่ายส่วนนี้เป็นสัดส่วนที่สูงกว่า สำหรับค่าทำรายงานและโครงการงาน นักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ มีสัดส่วนที่น้อยกว่าเนื่องจาก มีวิชาที่ต้องทำรายงานไม่มาก จึงมีค่าใช้จ่ายไม่มาก

ในส่วนของรายจ่ายอื่นๆ เกี่ยวกับการศึกษา เช่น ค่าเรียนพิเศษ นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีสัดส่วนรายจ่ายนี้มากกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์มีบางส่วนที่เรียนพิเศษเพื่อส่งเสริมให้ผลการเรียนดีขึ้น และเพื่อเสริมความรู้ในด้านต่างๆ จึงทำให้มีรายจ่ายส่วนนี้มากกว่า

หมวดที่ 2 รายจ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ได้แก่ รายจ่ายค่าซักรีดเสื้อผ้าค่าโทรศัพท์ รายจ่ายค่าที่พักอาศัยและค่าน้ำค่าไฟ และรายจ่ายที่เกี่ยวกับหอพักและค่าสาธารณูปโภค

พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีรายจ่ายในหมวดนี้โดยรวมสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีรายจ่ายค่าซักรีดเสื้อผ้าสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์

สำหรับรายจ่ายค่าโทรศัพท์ นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีรายจ่ายค่าโทรศัพท์เป็นจำนวนเท่ากัน ซึ่งมากกว่ารายจ่ายค่าโทรศัพท์ของนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ในส่วนของรายจ่ายค่าที่พักอาศัยและค่าสาธารณูปโภค นักศึกษาทั้งสามกลุ่มสาขาวิชาส่วนใหญ่ไม่มีรายจ่าย เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่จะพักอยู่หอของทางมหาวิทยาลัย ซึ่งจะจ่ายค่าหอเป็นรายภาคการศึกษาพร้อมกับค่าลงทะเบียนเรียน

หมวดที่ 3 รายจ่ายส่วนตัวนอกที่ที่พักอาศัย ได้แก่ รายจ่ายค่าพาหนะ ค่าน้ำมันรถ และรายจ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ รายจ่ายค่าอาหารขนมและเครื่องดื่ม และค่าบันเทิง พักผ่อน สันทนาการ และรายจ่ายอื่นๆ นอกที่พัก

พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีรายจ่ายในหมวดนี้โดยรวมสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ โดยมีรายจ่ายค่าพาหนะ ค่าน้ำมันรถ และรายจ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยี และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ เนื่องจากนักศึกษานักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ต้องมีการเดินทางไปที่คณะซึ่งอยู่นอกมหาวิทยาลัย เพื่อทำกิจกรรม จึงมีรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นมา

สำหรับรายจ่ายค่าอาหารขนมและเครื่องดื่ม นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีรายจ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่มสูงสุด รองลงมาเป็นนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์มีรายจ่ายนี้้น้อยที่สุด นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามพักอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่จะรับประทานอาหารที่โรงอาหารของหอพักเป็นหลัก ซึ่งอาหารของหอพักมีราคาไม่แพงมาก และมีน้ำดื่มบริการฟรี

สำหรับค่าบ้านเหิง พักผ่อน สังสรรค์และรายจ่ายอื่นๆ นอกที่พัก นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีรายจ่ายค่าบ้านเหิง พักผ่อน สังสรรค์และรายจ่ายอื่นๆ นอกที่พักเป็นสัดส่วนเท่ากัน รองลงมาเป็นนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งปัจจุบันบริเวณรอบมหาวิทยาลัยมีสถานที่บ้านเหิงอยู่มาก และนักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่หอพัก จึงมีอิสระที่จะไปเที่ยวพักผ่อนหลังจากเลิกเรียนในแต่ละวัน

หมวดที่ 4 รายจ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องใช้และค่ารักษาพยาบาลต่อปีการศึกษา ได้แก่ รายจ่ายค่าเครื่องใช้ส่วนตัว รายจ่ายค่ารักษาพยาบาลในกรณีที่ไม่ได้ใช้บริการพิเศษของนักศึกษา รายจ่ายค่าชุดเครื่องแบบนักศึกษา และรายจ่ายค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีรายจ่ายโดยรวมในหมวดนี้สูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จะให้ความสำคัญกับค่าเครื่องใช้ส่วนตัวมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนใหญ่ไม่มีค่ารักษาพยาบาลในกรณีที่ไม่ได้ใช้บริการพิเศษของนักศึกษา เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สิทธิบัตรทอง และสิทธินักศึกษาในการรักษาพยาบาล สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ส่วนใหญ่จะมีรายจ่ายค่ารักษาพยาบาลนอกเหนือจากบริการพิเศษของนักศึกษา เนื่องจากมีการรักษาโรคที่ไม่ครอบคลุมสิทธินักศึกษา

สำหรับรายจ่ายค่าชุดเครื่องแบบนักศึกษา นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีรายจ่ายค่าชุดเครื่องแบบนักศึกษาสูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ซึ่งอยู่ในสัดส่วนเดียวกัน สำหรับรายจ่ายค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์จะมีรายจ่ายนี้ในสัดส่วนที่สูงกว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นนักศึกษาทั้งสามสาขาวิชามี

รายจ่ายค่าเครื่องแต่งกายที่ไม่แตกต่างกันมากนัก เนื่องจากส่วนใหญ่ผู้ปกครองซื้อให้ตั้งแต่ช่วงต้นปีการศึกษา จึงมีรายจ่ายค่าเสื้อผ้าโดยรวมไม่สูงนัก

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ นักศึกษาได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของค่าใช้จ่ายส่วนตัวเดือนละ 2,000 บาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ทำให้นักศึกษาบางส่วนต้องขอเงินเพิ่มจากผู้ปกครอง และบางส่วนต้องทำงานพิเศษเพื่อช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่ายตนเองในระหว่างศึกษา โดยสามารถพิจารณาจากรายจ่ายของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีรายจ่ายส่วนตัว 40,175 บาทต่อปีการศึกษา นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีรายจ่ายส่วนตัว 42,275 บาทต่อปีการศึกษา และนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์มีรายจ่ายส่วนตัว 36,225 บาทต่อปีการศึกษา ซึ่งคิดเป็นค่าเฉลี่ยเดือนละ 4,464 บาท 4,697 บาท และ 4,025 บาทตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รัชนิ แสงศิริ และคณะ (2548) ที่กล่าวว่า เมื่อเปรียบเทียบวงเงินที่นักศึกษาได้รับ กับค่าใช้จ่ายจริง จะเห็นได้ว่าเงินที่นักศึกษาได้รับไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายจึงทำให้มีการขอเงินเพิ่มจากผู้ปกครองและนักศึกษาทำงานพิเศษเพิ่มเพื่อช่วยเหลือตนเองเป็นค่าใช้จ่ายในระหว่างศึกษา

เมื่อพิจารณารายจ่ายเป็นรายหมวดพบว่านักศึกษาทุกกลุ่มสาขาวิชามีรายจ่ายส่วนตัวนอกที่พักอาศัยมากที่สุด โดยเป็นรายจ่ายค่าอาหาร ค่าขนม และค่าเครื่องคืมสูงสุด โดยที่นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีรายจ่ายส่วนตัวนอกที่พักเฉลี่ย 28,125 บาท ต่อปีการศึกษา เป็นค่าอาหาร ค่าขนม และค่าเครื่องคืมเฉลี่ย 23 ,625 บาท ต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 58.81 ของรายจ่ายทั้งหมด นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพมีรายจ่ายส่วนตัวนอกที่พักเฉลี่ย 28,575 บาท ต่อปีการศึกษา เป็นค่าอาหาร ค่าขนม และค่าเครื่องคืมเฉลี่ย 21 ,375 บาท ต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50.56 ของรายจ่ายทั้งหมด และนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์มีรายจ่ายส่วนตัวนอกที่พักเฉลี่ย 23,175 บาท ต่อปีการศึกษา เป็นค่าอาหาร ค่าขนม และค่าเครื่องคืมเฉลี่ย 16 ,875 บาท ต่อปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 46.58 ของรายจ่ายทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของประยูร เหมบุรุษ (2547) ที่กล่าวว่า นักเรียนในกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ใช้จ่ายเพื่อซื้ออาหารมาเรียนมากที่สุด

สำหรับรายจ่ายส่วนตัวที่เกี่ยวกับการศึกษานอกเหนือจากส่วนที่ทางมหาวิทยาลัยเรียกเก็บรายจ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย และรายจ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องใช้และค่า

รักษาพยาบาล พบว่านักศึกษาที่มีรายจ่ายหมวดดังกล่าว ต่อปีการศึกษาเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3,600 – 5,400 บาท¹

ข้อค้นพบ

จากการศึกษาครั้งนี้ มีข้อค้นพบคือ เมื่อพิจารณาในส่วนจากรายรับ พบว่า ทั้งสามสาขาวิชา มีรายรับเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน โดยที่มีรายรับส่วนใหญ่จากผู้ประกอบการด้านการเงิน และรายรับที่ได้จากเงินกองทุน และส่วนใหญ่ของนักศึกษาทั้งสามกลุ่มสาขาวิชาไม่มีรายรับจากการทำงานพิเศษ

เมื่อพิจารณาในส่วนจากรายจ่าย พบว่านักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีรายจ่ายโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมาก และมีรายจ่ายโดยรวมที่สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ซึ่งนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีรายจ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับการศึกษานอกเหนือจากที่ทางมหาวิทยาลัยเรียกเก็บโดยเฉลี่ย และรายจ่ายส่วนตัวนอกที่พักอาศัยโดยเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ เนื่องจากนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพจะมีการเรียนในภาคปฏิบัติ และมีอุปกรณ์การเรียนที่มากกว่า แต่นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จะมีรายจ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องใช้และค่ารักษาพยาบาลนอกเหนือจากบริการพิเศษของนักศึกษาที่มากกว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

เมื่อพิจารณาลงไปในรายละเอียดจากรายจ่าย พบว่า รายจ่ายส่วนใหญ่ของนักศึกษาทั้งสามกลุ่มสาขาวิชา คือค่าอาหาร ค่าขนม และเครื่องดื่ม โดยที่นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีรายจ่ายค่าอาหาร ค่าขนม และเครื่องดื่ม ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 58.81 ร้อยละ 50.56 และร้อยละ 46.58 ของรายจ่ายทั้งหมด

ข้อเสนอแนะในการศึกษา

จากผลการศึกษาเรื่องรายรับและรายจ่ายของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภายใต้โครงการเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

¹ รายละเอียดจากตารางที่ 35

ควรทำการศึกษาเรื่องนี้เป็นระยะเวลาติดต่อกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ให้นำมาหาแนวโน้มของรายรับรายจ่ายที่นักศึกษาจะต้องใช้จ่ายต่อไปในอนาคตและเป็นข้อมูลเพื่อให้หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลรายรับรายจ่ายของนักศึกษาไปประเมินได้อย่างถูกต้อง เพื่อใช้ประกอบการจัดสรรเงินอุดหนุนกองทุนที่ให้นักศึกษาเพื่อเป็นรายจ่ายส่วนตัวได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลทั่วไป ข้อมูลรายรับและข้อมูลรายจ่ายส่วนตัวของเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ภายใต้โครงการเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเท่านั้น แต่ไม่ได้ศึกษาข้อมูลของนักศึกษาชั้นปีอื่น ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หรือมหาวิทยาลัยอื่น ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาครั้งต่อไปสมบูรณ์ขึ้น จึงควรมีการศึกษาในส่วนของนักศึกษาชั้นปีอื่น หรือนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่นเพิ่มเติมด้วย